RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 54.577/1
van 18 december 2013

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot vaststelling van de vereisten waaraan een geluidzorgsysteem in digitale bioscopen moet voldoen’

Op 25 november 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot vaststelling van de vereisten waaraan een geluidzorgsysteem in digitale bioscopen moet voldoen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 12 december 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 december 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe de vereisten vast te stellen waaraan een geluidzorgsysteem in digitale bioscopen moet voldoen.

Rechtsgrond daarvoor wordt geboden door artikel 5.32.5*bis*.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 'houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne' en in de bepalingen waarnaar wordt verwezen in het eerste en het tweede lid van de aanhef van het ontwerp.

Artikel 5.32.5*bis*.1 zal in het besluit van 1 juni 1995 worden ingevoegd door een besluit van de Vlaamse Regering over het ontwerp waarvan de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 24 september 2013 advies 53.723/3 heeft uitgebracht.[1] Artikel 5.32.5*bis*.1 zal uiteraard in het besluit van 1 juni 1995 moeten zijn ingevoegd en uitwerking hebben gekregen op het ogenblik dat de ontworpen regeling in werking treedt. In dat verband deelde de gemachtigde het volgende mee:

> "Het besluit dat artikel [5.32.5*bis*.1] invoegt in VLAREM II werd principieel goedgekeurd op 10 juli 2013. (...). De definitieve goedkeuring van dit besluit zal gebeuren gelijktijdig met de mededeling aan de Vlaamse Regering van het geluidzorgsysteem."

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

3. Aan het einde van het derde lid van de aanhef van het ontwerp schrijve men ", artikel 5.32.5*bis*1, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van ...;"[2].

4. Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is bevestigd dat de voorafgaande mededeling aan de Vlaamse Regering, die is voorgeschreven door het voornoemde artikel 5.32.5*bis*.1, zal gebeuren "na verwerking van het advies van de Raad van State". Van die

[1] Advies 53.723/3 van 24 september 2013 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot opheffing van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen, en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de invoering van een geluidzorgsysteem in digitale bioscopen'.

[2] In de tekst van artikel 5.32.5*bis*.1, van het besluit van 1 juni 1995, waarover de Raad van State beschikt, is die bepaling niet in paragrafen ingedeeld.

mededeling zal melding moeten worden gemaakt in de aanhef van het ontwerp, die daartoe met een lid zal moeten worden aangevuld.

5. De considerans aan het einde van de aanhef van het ontwerp is overbodig en houdt niets meer in dan een beknopte beschrijving van de draagwijdte van het ontwerp. Het betrokken lid wordt dan ook best weggelaten.

DISPOSITIEF

ALGEMENE OPMERKING

6. In diverse bepalingen van het ontwerp wordt verwezen naar "ISO-" of "IEC-normen"[3]. Het betreft normen die niet tot stand zijn gebracht door de daartoe constitutioneel of Europeesrechtelijk bevoegde organen, die niet zijn onderworpen aan de geldende waarborgen bij de totstandkoming van regelgeving, en die niet zijn bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* of in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. In het ontwerp zou daarom minstens de vindplaats of de wijze van raadpleging van dergelijke normen moeten worden aangegeven.

Artikel 12

7. In artikel 12 van het ontwerp wordt onder meer het volgende bepaald:

> "De *main fader gain* per type programmaonderdeel wordt begrensd overeenkomstig onderstaande tabel. In deze tabel zijn de opgegeven waarden maximale instelniveaus, waarbij de hoogste waarde geldt voor zalen met meer dan 400 zitplaatsen en de kleinste waarde voor zalen met minder dan 200 zitplaatsen."

Uit de aangehaalde bepaling valt niet af te leiden welke de maximale instelniveaus zijn voor zalen met minder dan 400, maar meer dan 200 zitplaatsen. De gemachtigde verstrekte in dat verband de volgende toelichting:

> "Uitbaters van bioscoopzalen met meer dan 200 maar minder dan 400 zitplaatsen zullen de *main fader* knop instellen op maximaal een waarde tussen -14 en -18, beide waarden inbegrepen voor het voorprogramma, op maximaal een waarde tussen -10 en -12, beide waarden inbegrepen, voor een kinderfilm, en op maximaal een waarde tussen -8 en -12, ook weer beide waarden inbegrepen, voor een andere dan kinderfilm. De uitbater bepaalt binnen de gestelde grenzen zelf de waarde en houdt hierbij rekening met de indicatieve geluidsniveaus uit artikel 14 van het MB."

De door de gemachtigde verstrekte toelichting ten spijt kan uit de tekst van artikel 12 van het ontwerp niet worden afgeleid welke maxima gelden voor de bioscoopzalen met meer dan 200, maar minder dan 400 zitplaatsen. De redactie van artikel 12 moet derhalve op dat punt worden aangepast en verduidelijkt.

---

[3] Zie de artikelen 2, § 2, 8°, 9°, 10°, 14° en 20°, en 4, van het ontwerp.

8. In de tabel die wordt weergegeven in artikel 12 van het ontwerp[4] wordt gerefereerd aan het begrip “kinderfilm”. Dat begrip wordt evenwel niet nader omschreven in het ontwerp. Ter wille van de rechtszekerheid wordt het ontwerp best aangevuld met dergelijke omschrijving, waarbij dan rekening moet worden gehouden met de doelstelling die aan de ontworpen regeling ten grondslag ligt[5].

9. In het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie moet een verantwoording kunnen worden gegeven voor de verschillende *main fader gain* per type programmaonderdeel. Het onderscheid op grond van het type programmaonderdeel lijkt alvast geen relevant criterium te zijn voor het bestrijden van geluidshinder.

Dezelfde opmerking dient te worden gemaakt bij artikel 14 van het ontwerp, waarin evenzeer wordt uitgegaan van een verschillend indicatief maximaal geluidsdrukniveau per type programmaonderdeel.

Artikel 13

10. In artikel 13, § 2, van het ontwerp wordt bepaald dat, in geval van bronmateriaal waarvan de luidheid “sterk afwijkt” van de in artikel 13, § 1, vermelde waarden, de *main fader gain* hieraan moet worden aangepast. De vraag rijst of voldoende duidelijk is wanneer zich een geval van “sterke afwijking” van de betrokken waarden zal voordoen en er zich derhalve een aanpassing van de *main fader gain* zal opdringen. De steller van het ontwerp zal erover oordelen of de desbetreffende verplichting niet op een meer rechtszekere wijze in de tekst van het ontwerp moet worden ingeschreven.

Artikel 17

11. In artikel 17 van het ontwerp wordt melding gemaakt van “de gegevens, vermeld in artikel 14”. In artikel 14 van het ontwerp worden types programmaonderdelen en indicatieve maximale geluidsdrukniveaus weergegeven. Vraag is derhalve of in artikel 17 van het ontwerp niet veeleer dient te worden melding gemaakt van “de gegevens, vermeld in artikel 16”.

[4] Maar ook in de tabel die wordt weergegeven in artikel 14 van het ontwerp.

[5] Een kinderfilm zou dan bijvoorbeeld een film kunnen zijn met een meerderheid van kinderen onder een bepaalde leeftijd in de bioscoopzaal.

Artikel 25

12. Artikel 25 van het ontwerp moet worden vernummerd tot een artikel 22. Voor het overige kan worden volstaan met een verwijzing naar hetgeen *sub* 2 is opgemerkt met betrekking tot de totstandkoming van artikel 5.32.5*bis*.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN Marnix VAN DAMME